

30

SLOVENSKI
ČEBELAR

Glasilo čebelarskega
društva za Slovenijo

Štev. 1
1927

Vsebina:

XXX.	1	Društvene vesti	13
Na vseslov. čebelarški kongres v Pragi	3	Vesti iz podružnic	14
Izdelovanje slamnic	3	Drobiž	15
Slabiči	6	Listnica uredništva	16
Opazovalne postaje	8	Listnica tajništva	16
Čebelarjeva ženitev	10	Listnica upravnštva	16

Blagovni odderek Čebelarškega društva v Ljubljani.

Kovinski deli za A.-Ž. panj:

a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1'25	Din 7'50	g) 2 zaporici za zaklopnico	à Din —'20	Din —'40
b) 2 nosilca za matično rešetko	à Din 1'50	h) 1/4 kg kvačice		Din 5'—
c) 2 tečaja za vratca à Din 1'40	Din 2'80	i) 1 kljukica za vratca		Din —'35
d) 4 tečaji za brade à Din —'75	Din 3'—	j) rešetka za 1 panj, zelo močna,		
e) 2 mreži za okenca à Din 4'—	Din 8'—	brušena		Din 12'—
f) 4 zapahi za okenca à Din —'75	Din 3'—	k) cevka za A.-Ž. panj z verando		Din 8'—

Nove Žnideršičeve panje z verando po najnovejšem sistemu, kakor preustrojene kunčeve

po dnevni nizki ceni proti naročilu natančno izdelano bodem znanprej izdeloval in se priporočam vsem čebelarjem. — KANCLER FRANC, mizarški mojster in čebelar, Sp. Hajdina št. 12 pri Ptujju.

Partija **„Naš panj“**, ki se je razprodajala po znižani ceni, knjige je pošla. Odslej stane vezana 40 Din, broširana Din 35'—. Razprodajo je prevzela Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani.

Nove Žnideršičeve panje

(na 10 ali 9 okvirčkov) solidno in priznано natančno izdelujem in priporočam cenjenim čebelarjem. — Vinko Klaming, mizarški mojster in čebelar, Dolga vas pri Kočevju.

Blagovni odderek Čebelarškega društva v Ljubljani

kupuje

vosek

in ga plačuje po kakovosti
in najvišjih dnevnih cenah.

Zaradi smrti lastnika je naprodaj:

8 močnih, obljudenih A.-Ž. panjev.

16 praznih A.-Ž. panjev.

dalje točilo in drugo čebelarstvo
orodje. — Cene po dogovoru.
Pojasnila daje MATEVŽ PLOJ
v Zg. Senarski, p. Sv. Trojica v
Slov. gorica.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI

UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

V Ljubljani, dne 1. januarja 1927. / Številka 1.

Letnik XXX.

XXX.

pričujočo številko stopam jaz, »Slovenski Čebelar«, v 30. leto starosti.

Ni treba, da bi zaradi tega slovenski čebelarji obešali zastave na čebelnjake in mojo tridesetletnico slavno praznovali.

Ampak grda nehvaležnost do samega sebe bi pa bila, če bi na svoj jubilej čebelarske zlahte ne opozoril. Ne maram hvaliti samega sebe, toda povem pa lahko, kako je bilo z menoj v preteklosti, kako mi je danes pri srcu, in kakšne načrte imam za bodočnost.

Menda ga ni organiziranega čebelarja, ki bi mi ne pritrdil, da sem bil vseh

30 let najzvestejši prijatelji čebelarjev.

Delil sem z njimi žalostne in vesele čebelarske dogodke. Svojo nalogo kot vodnik pri pospeševanju umnega čebelarstva sem vršil vedno z neugnano vnemo. Mlademu čebelarju-začetniku sem pomagal snovati čebelarstvo in mu dajal na razpolago vse svoje dolgoletne izkušnje, da je mogel umno in častno vršiti posle resničnega čebelarja. Starejšim čebelarjem sem bil

veren tovariš. Izpopolnjeval sem njih znanje in jih ob slabih letinah krepil ter vzpodbujal, da niso obrnili hrbta najlepši panogi kmetijstva, čebelarstvu. Tudi častitih čebelarskih očakov nisem pozabil. Skoraj v vsaki številki sem prinesel vsaj grizljaj hrane za njih razvajeni čebelarski želodec, čeprav morda žive v srečni domnevi, da so že pogledali za kopreno, ki zakriva čudo čebelinega življenja.

30. leto že delujem za čebelarski napredek.

Čeprav ni bila moja pot vselej roznata, čeprav sem moral premagovati mnogo težav, sem čvrsto stopal za svojim smotrom. Poln idealov in poln mlade sile se nisem zmenil ne za burjo, ki je brila v moje predele, ne za udarce, ki sem jih dobival od desne ali leve. Fant od fare, kakršen sem, me ni spravila ob dobro voljo grenka beseda, ki mi je bila po krivici vržena v obraz. Ohranil sem si mladeniško navdušenost kljub temu in klical čebelarske zaspance k vstajenju, da je segel moj glas do zadnje gorske vasi. Neutrudno sem si prizadeval, da izpopolnim svoje predele, da nudim svojim prijateljem vedno nove in nove ter čimdalje boljše

hrane. Mislim, da danes ni v Sloveniji čebelarja, ki bi me ne pozdravil z veseljem vsak mesec, kadar ga obiščem, ter da nisem najzadnji med svojimi tovariši v tujini. Menda mi ne boste zamerili, če mi je z leti greben nekoliko zrastel? Presneto slab je, kdor ne zna ceniti niti samega sebe!

S »Čebelar. društvom za Slovenijo« že 30. leto skrbim za organizacijo čebelarjev.

V posebno čast sem si štel, da mi je društvo zaupalo glavno nalogo, da nosim prapor organizacije med čebelarje in jih kličem, naj se zbero okoli njega. Z živo vero v srcu, da bodo dovzetni za mojo besedo, kamor pridem, sem šel snubit na Gorenjsko in Dolenjsko, obiskoval Kraševce, hitel na Štajersko, pogledal k naši Gospe sveti in se šel solnčit v našo Goriško ter v naše Primorje. Povsod so me sprejemali gostoljubno ter poslušali moje glasove. Čebelarji so se začeli zbirati ter graditi skupna ognjišča — naše podružnice — da privabijo v krog svojih prijateljev čimveč čebelarjev. Organizacija je rastla od leta do leta in se razpletla po vsej domovini v veliko čast »stanovski zavednosti« slovenskih čebelarjev.

Mimo mene je šla vojna vihra skoraj neopaženo. Preveč trdna tla so bila pod mojimi nogami, da bi izgubil ravnovesje! Prebil sem grenke trenutke, ko smo izgubili mnogo koroških, goriških in primorskih čebelarjev. Naglo sem premagal vse trenutne slabosti in danes stojim pred čebelarji čvrst kakor le kaj.

Preveč samohvale bi bilo, če bi na ves glas ne omenil, da se je lahko repenčiti, če ima kdo take prijatelje, kakršne imam jaz, prijatelje, ki me ves čas zakladajo z duševno hrano, da lahko svojo nalogo vršim. Čast in hvala sotrudnikom, ki jim pri tej priliki pošiljam posebno tople pozdrave. Njih požrtvovalnost in ljubezen do stvari sta pripomogli, da morem že

30. leto delovati za napredek naroda.

Trdno sem uverjen, da me ne pozabijo tudi v bodoče. Priporočam se tudi drugim čebelarjem, da se me včasih spomnijo, kajti vsak čebelar nima le pravice, marveč tudi dolžnost, da sodeluje pri skupnem delu

za blagor narodnega čebelarstva.

Zato pa na delo! Naj pero in živa beseda skoro pripomoreta, da se bo krog mojih prijateljev podvojil, potrojil, in da se bo »Čebelarsko društvo za Slovenijo« razvilo v močno drevo, ki mu bodo korenine segale povsod tja, kjer živi naš rod in kjer se pase naša čebela.

Tridesetletnega jubileja ne moremo lepše proslaviti nego s tem, da se s še večjo ljubeznijo lotimo dela za nadaljnji napredek našega čebelarstva in da delujemo vsi z vso vnašo za procvit našega čebelarskega društva.

Vsem slovenskim čebelarjem iskrene pozdrave in prav posebno dobro čebelarsko leto!

Naprej z združenimi močmi!

»Slovenski Čebelar«.

Ne mislimo, da je samo to, kar pišejo tuji čebelarski listi in trdijo tuji čebelarski mojstri, pribito. Ne ozirajmo se preveč v tujino, spoštujmo in cenimo pred vsem stare domače mojstre in ne podcenjujmo domačega preizkušenega znanja. Mnogo nepotrebne navlake dobivamo iz tujine. Ne pozabimo, da so že pred Janšem čivkali vrabci po Sloveniji to, kar sedaj reklamira tujina zase kot svoje »odkritje«.

Slovenski čebelarji so že od nekdaj rekli plojenju matice p r a h a. Matica gre na p r a h o in se vrača izprašena (t. j. oplojena).

Rabimo namesto tuje besede kandiran: med slovensko besedo s t r d (strjen, zleden med).

Na vseslovanski čebelarški kongres v Prago!

Kocka je padla. Vseslovanski čebelarški kongres, združen z veliko čebelarško razstavo, bo v dneh od 3. do 10. julija v Pragi. Udeležijo se ga vsi slovanski narodi: Čehoslovaki, Rusi, Poljaki, Ukrajinci, Jugoslovani, Bolgari in Lužički Srbi — vsa mogoča slovanska družina.

Češkoslovaška zveza čebelarških organizacij je že objavila oklic do češkoslovaških čebelarjev in jih poziva na delo, da zlata Praga dostojno sprejme slovanske goste. Niti najmanj ne dvomimo, da rodi trud češkoslovaških čebelarjev bogate sadove in da bosta shod in razstava organizirana kar najsijajneje. Čehoslovaki so že mnogokrat dokazali, da so baš v tem mojstri.

Kaj pa mi? Star slovenski običaj je, da vabljeni svatje prinesejo na ženitovanje darila. Ali bomo sedaj, ko nas vabijo naši najzvestejši slovanski prijatelji Čehoslovaki, pozabili na ta običaj in odšli praznih rok na pot? Ali nas ne bi bilo v dno duše sram, če bi pozdravljali nevesto Prago samo z besedami in ne prinesli s seboj ničesar, da počastimo češkoslovaške čebe-

larje za njih vabilo na vseslovansko čebelarško svatbo?

Na noge, slovenski čebelarji! Začnimo s pripravami za razstavo! V Prago moramo poslati najlepše in najboljše, kar imamo! Dokazati moramo, da smo vredni potomci slaroslavnega slovenskega čebelarškega rodu in da se popolnoma zavedamo naše bratovske dolžnosti do češkoslovaških čebelarjev. Praga ne bo zmogla vsega, in čim krepkejšo oporo ji naklonijo drugi Slovani, tem večji in lepši bo uspeh prireditve.

Naše društvo je sklenilo, da se razstave gotovo udeleži, bodisi skupno z drugimi jugoslovanskimi društvi v okviru »Zveze«, ali pa samo zase, če bi drugače ne kazalo. Vse podružnice prejmejo v kratkem navodila za zbiranje razstavnih predmetov. Osrednje društvo pričakuje od njih, da se lotijo dela z ljubeznijo in navdušenjem in da ne prezro, da prvikrat stopimo pred kritične oči čebelarjev vseh slovanskih narodov. Po tem uravnajmo svoje delo!

Mi pojdemo v Prago! Pričakujejo nas tam z razpetimi rokami, zato je naša sveta dolžnost, da nas pohiti tja mnogo. Čim več nas bo, tem večja čast za nas vse!

Na delo za Prago!

Ur.

Izdelovanje slamnic.

Matej Vidmar v Veštru.

dajle v zimskem času, ko je pri čebelah vse urejeno ter zunanje delo opravljeno, ima marsikateri čebelar dovolj časa, da napravi za svoje A.-Ž. panje slamnice. Ne pravim, da niso tudi druge reči za silo dobre, kot n. pr. stara odeja, strugotine, papir ali otava, ampak slamnice — če so dobro napravljene — so najboljše. Kako

hitro so jeseni zapaženi panji, če imaš slamnice! V nekaj trenutkih! Pa kako snažno je za čebelarja in čebele. Z drugo navlako imamo dosti truda, zraven pa še polno nesnage. Kakšen nered ima baš zaradi tega marsikateri čebelar v čebelnjaku! Ko paži, je vse navlečeno, ko jemlje spomladi paž iz medišč, koliko smeti in prahu! Če pa ima slamnice, in sicer dobro napravljene, pa vseh teh neprijetnosti ni.

So čebelarji, ki mislijo, da je Bog ve kaka umetnost, napraviti dobre slamnice. To pa ni res. Stroj za izdelovanje slamnic lahko napravi vsakdo sam, kdor je le količkaj vešč mizarstvu, ker je čisto preprosta naprava, ki baš zaradi svoje enostavnosti mnogo bolje rabi nego razna komplicirana zmašila, ki jih ponujajo razni čebelarski ceniki.

Stroj naredimo pa tako-le: Vzemimo 6 cm debelo letvo. Najboljši je trd les: bukov, hrastov, javorov ali pa jesenov, sploh da je le trd. Seveda, v sili je tudi smrekovina dobra. Dolga naj bo približno 65 cm. Najprej jo gladko postružimo, nato pripravimo 4 letvice, po 3 cm široke, in prav toliko debele, ki naj bodo tudi iz trdega lesa. Dolge naj bodo 65 do 70 cm. Potem odmerimo na letvah debelino stojala ter dodamo še 40 cm za slamnico in tam izvrtamo luknje. Nato pribijemo letve na obeh straneh po dve in dve ali pa po tri in tri. Če smo jih prav pribili, mora znotraj od podstavka do lukenj biti razdalja baš 40 cm. Ta razdalja je potrebna, kajti s tem, da slamnico povežemo in pri šivanju z vsakim vbodom slamo stiskamo, bo sešita slamnica široka baš 35—36 cm. Toliko široka pa mora biti, da se panja dobro oprime in pritisne sten, ker le tista, ki se panja tesno oprijema, ima kaj vrednosti. Preozka, ali preširoka slamnica ne rabi dobro.

Spodaj na stojalo pribijemo dve deščici, vsako le z enim žebljem, da ju lahko zavrtimo v smeri podstavka. Ti deščici rabita za noge stojalu. Treba je tudi dveh ali treh igel iz močne žice, ali dveh dolgih žebeljev, da ju vtaknemo v luknje, ko naložimo v stroj slamo. Žeblja tiščita slamo pri šivanju navzdol.

Nato naredimo še dve žabici (glej podobo št. 4), s katerima stisnemo letvici na vrhu potem, ko smo slame naložili v stroj in še preden stisnemo slamo ter porinemo igle v luknje letvic. Žabici sta potrebni, da stisnjena slama ne žene letvic narazen. Če pa nataknemo žabice, bodo slamnice enako močne. — Tako, sedaj

imamo narejen stroj, ki ga kaže podoba št. 1 prav nazorno.

Slama je najboljša ržena, pa tudi pšenična, druga ni dobra. Uporabljati moramo le škopo, to je tako, ki je pripravljena za kritje streh. Med njo ne sme biti plevela in prekratke slame.

Ko imamo pripravljeno slamo, vzemimo je, kolikor je gre v roko, in jo devajmo v stroj tako, da obračamo klasje enkrat sem, drugič tja, to pa zato, da bodo slamnice na obeh koncih enako močne, sicer bodo na enem koncu koničaste. Slame moramo nadevati med letve toliko, da moremo na koncu dobro z roko pritisniti, da jo stisnemo do lukenj. (Glej podobo št. 2.)

Motvoz naj bo močan, da se ne trga, ker nič ni bolj sitno, nego če že pri skoro narejeni slamnici odleti. Nekateri uporabljajo za povezovanje slamnic debelejšega, za šivanje pa nekoliko tanjšega. Nekateri ga tudi povoščijo, da rajši teče, jaz ga pa ne, ker se lahko tudi tako dela.

Naj omenim tudi, kar sem videl pri nekem čebelarju, ki je pletel slamnice. On je ves motvoz nekoliko dni preden je začel šivati, namočil v katranu, to pa zato, je dejal, da ga miši ne zgrizejo.

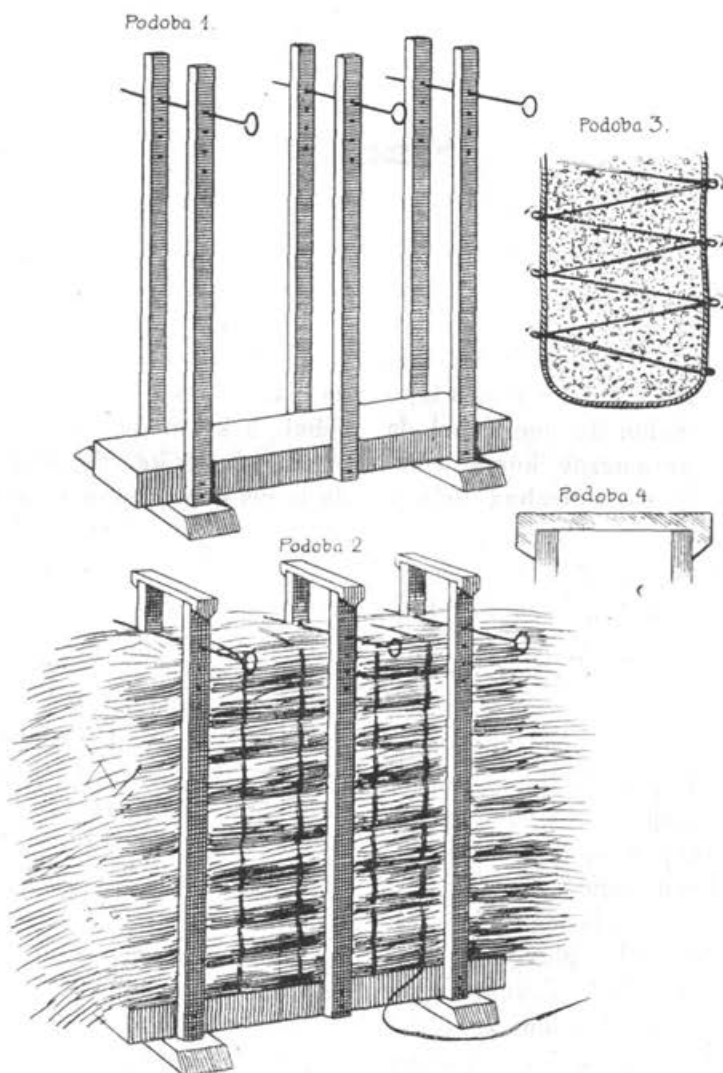
Znano je namreč, da miš poleti rada stika okrog slamnic. Ker pa v slamnicah, če so prav narejene, ni in ne sme biti nobenega klasja, nima kaj dobiti za podzobe, pa se rada loti motvoza, ker spak nekaj že mora grizti, samo da škodo dela. Omenjeni čebelar mi je trdil, da se s katranom napojenega motvoza ne loti nobena miš. To bo skoro gotovo res, ker jim je menda katranov duh silno zopern. Vendar o tem jaz nimam nobene izkušnje, kdor pa hoče, pa lahko poizkusi.

Šivanje. Ko je priprava napolnjena s slamo in letve spete z žabicami, pritisnemo z roko slamo toliko, da sega stisnjena baš do luknjic. Če je premalo slame, je še dodamo, če je preveč, jo pa odvzamemo. Potem porinemo skozi luknje žeblje, da slamo trdno navzdol tišče. Sedaj vdenemo motvoz v iglo, jo

porinemo pri dnu stroja, to je pri stojalu, pod slamo, potem jo pa prav trdo zavežemo na vrhu tako, da je motvoz okrog in okrog slame. Konca motvoza ne smemo odrezati, ampak ga potegnemo do letve in začnemo šivati. Šivati začnimo vedno le pri dnu, ker pri vrhu motvoz laže zadelamo ali zavežemo. Šivati moramo tako,

Če delamo natančno po tem navodilu in dobro pazimo, mora imeti slamnica, ko je sešita, 35 do 36 cm širine.

Ko je slamnica sešita, jo prirežemo na mero (dolžino), kakršno že hočemo imeti. Jaz jo odrežem v ročni slamoreznici. Strojna slamoreznica ni za to. Tudi z ostrim nožem ali s koso se da lepo prirezati.

da vsakokrat, kadar porinemo iglo od sebe ali k sebi, objamemo z motvozom tisti motvoz, s katerim smo slamnice prevzeli. (Glej podobo šte. 3.) Pri vsakem vbodljaju moramo močno potegniti k sebi ali nasprotno, da šiv dobro drži. Prešijemo lahko, kolikorkrat hočemo, velike slamnice po štirikrat, male pa po dva- do trikrat.

Pač pa je treba malo vaje in izkušnje, pa gre. Opozarjam, da slamnica ne sme biti niti pretrdo niti premehko sešita. Vaja nas bo kmalu izučila, koliko smemo motvoz pri šivanju potegniti k sebi, da je prav.

Za vsak panj potrebujemo dvoje slamnic. Z eno odenemo čebele z vrha v medišču, z drugo zadaj. Zadnja slamnica mora segati

od stropa do dna panja, vrhnja pa od notranje sprednje končnice do okenca. Spodaj v zadnji slamnici odrežemo z dletom toliko slame, da nastane toliko odprtina, da je v njej prostora za pitalnikov vrat. To rabi prav zlasti spomladi, kadar imamo pitalnik za dalj časa v panju.

Na zadnjo slamnico napravimo iz motvoza še »ročico«, da slamnico lažje potegujemo iz panja.

Dobro napravljene slamnice bomo lahko uporabljali desetletja. Skrbeti pa moramo, da jih spomladi, preden jih spravimo, dobro presušimo in spravimo na suhem prostoru. Zlasti pa pazimo, da miši ne morejo do njih, kajti potem jih bo kmalu konec.

Končno omenjamo še, da je šivanje slamnic prav zabavno zimsko delo, ki ga priporočamo vsem, ki se morejo z njimi ukvarjati.

Slabiči.

H. Peternel v Bukovem žlaku.

panju in zunaj njega.

Slabič je podoben kmetiji z majhnim številom delavnih moči, kjer opravljajo vsako delo prepozno, kjer vsak posamezni ud družine komaj zmaguje najnujnejša opravila. Umevno je, da je vsak nevoljen, ker je z delom preobložen, in si krajša življenje s prevelikim naporom. Pri takem kmetovanju so dohodki malenkostni, ker se opravi vsako delo prepozno, zato vkljub večjemu naporu le površno. Prepozne setve zore prenaaglo in dajo drobno zrnje, z odraslim plevelom zaraščene njive je težko pleti, plevelno seme se že otresa in na njivi zeleni za plevicami mlad plevel. Tako gre leto za letom, večno trpljenje, uspehov — nikjer. —

Ugovarjal mi bo mogoče kdo, da je pri čebelah drugače. Toda prav tako! Slabič si opomore šele, ko je že čas medene žetve. Do takrat se šele razvija, čebele nanašajo komaj za sproti, ko je pa v panju dovolj čebel za bero, pa manjka skoraj že povsod paše. Ako pa je je takrat še dovolj, se ni mogel slabič z njo okoristiti

in čebelar je ob spomladni med, ki ga v kupčiji visoko cenijo.

Marsikateri čebelar misli, da pridelek medu ni odvisen od moči panja, ampak da ostaja čebelarju od panja, ki ima 10.000 čebel, 5 kg medu, od panja z 20.000 čebalami pa 10 kg. Napačen račun!! Trdim, da je pri čebelarstvu še usodnejše nego pri kmetijstvu, ako manjka družine — čebel. Kmetijsko gospodarstvo lahko zmanjšamo, mogoče nam je, da nekatere njive zasejemo s krmo, si nabavimo strojev, ako ni dovolj družine, pri čebelni družini ni pripomočka. Čebelna družina je odvisna od naraščaja, na vedno se porajajoče vrste mladice, ki stopajo na mesto oslabeledih k delu, in to prenavljanje je tako pogosto, da se mora vršiti v pašni dobi neprenehoma, ako nočemo, da družina oslabi.

Množiti se morejo čebele le ob primerni toploti, ob primerni hrani, oziroma negovanju, in ob dobri matici. To so trije pogoji, brez katerih ni uspeha. Pomudimo se malo pri njih.

Prvi pogoj je primerna toplota. Ker ni v panju drugega netiva za toploto kakor baš toplota čebelnega telesa, je umevno, da toplota raste s številom čebel. Panj sam je ne proizvaja, pa naj bo kateregakoli sestava, ampak jo le tem bolje drži, čim boljše je narejen. Ne more pa biti noben panj narejen tako, da bi vzdrževal toploto tako, da bi bilo v njem povsod 35—36 stopinj,

kolikor je pač potrebuje zalega, ako je zunaj ponoči hladno. Šele v poletnem času, ko je vnanja toplota trajno nad 15°, je ves notranji panjev prostor dovolj toplel za zalego. Spomladi, ko je obnovitev čebelne družine najbolj potrebna, ker kmalu obnemorejo starejše čebele, ki so prestale zimo in ker se jih dan na dan mnogo izgubi na paši zaradi hladnega vremena — je obnovitev čebelne družine odvisna od toplote v sredini čebelnega gnezda. Umevno je, da je tem večje čebelno gnezdo, čim več je čebel, tudi je tem več satja v območju toplega čebelnega gnezda ter tem več toplih celic za zalego na razpolago. Dočim se v zgodnji pomladi izvale v močnem panju cele trume mladice, jih izpodredi v istem času slabič komaj za prgišče. Ni čudno, da stvari, ko pomrjejo stare čebele, njegov naraščaj zopet slabiča.

Pa poreče kdo: »Resnica, a treba je zožiti plodišče, pa si čebele kmalu opomorejo.« Nato odgovorjam: Ne da se ugovarjati, da se dajo doseči ob okoliščinah in v nekaterih letih lepi uspehi z zožitvijo plodišča: Doseže se resnično včasih, da se nekateri slabiči lepo razvijajo, a žal ne vedno. Velikokrat nastopi gorko vreme, ki traja več tednov in nudi že primerno pašo, čebele razširijo čez mero gnezdo in zalego, nato nastopi viharo vreme, čebel ostane mnogo zunaj, mraz pritisne, čebele se stisnejo tesneje skupaj, da rešijo vsaj to, kar se da rešiti. Najmanj je, da ostane slabič dolgo slabič, utegne se pa tudi zalega prehladiti in nastati ugodna prilika za strašno morilko naših ljubljensk — za gnilobo.

Ne maram torej slabičev, ampak družine, ki delajo dosti velika gnezda, v katerih živi dosti zalege. Ako nastane slabo vreme, da se izgubi mnogo čebel, bom rajši šele takrat zožil plodišče, oziroma ga bolje zavaroval z odejami, da se gnezdo preveč ne stisne in da zalega ne pogine.

Drugi pogoj je primerna hrana in nega. Kakor ne more zrasti otrok v krepko

bitje ob neprimerni, enostranski hrani, tako mora tudi zalega dobivati prave hrane, ako hočemo, da bo čebelni zarod krepek. To čebelarji še vedno premalo vpoštevajo. Z umetnimi nadomestili so se ljudje med vojno preživljali, pa le na račun dolgosti življenja, otroci pa so se slabo razvijali, kar čutimo še danes, ko uničuje jetika že pri nas tisoče in tisoče mladine, koliko pa še drugod.

Nič drugače ni pri čebelah. Zalegi se hoče dobre obnožine in medu za hrano. To dvoje mora biti primerno pripravljeno, že napol prebavljeno od mladice, v sili od starejših čebel. Dobra paša lahko nudi slabiču tuptam dovolj nove obnožine in medu za hrano številni zalegi, vprašanje je pa, kje bo vzel slabič dojlke-mladice za negovanje toliko žerk. Ako čebelar prisili panj k zaleganju, bo mogel le nekoliko pomagati. Ako da medu, kje dobi sveže obnožine?

Ako se zamislimo v položaj slabičeve družine, bomo razumeli, zakaj slabič nikamor ne more: čebel je premalo. Po nagonu spozna družina, da je njena rešitev v močnem zaleganju, torej že sama po sebi močno zalega. Pa uboge čebele! Kako naj opravljajo vse, ko jih je premalo za posamezno raznovrstno delo. Dokler je vreme ugodno že še grejejo zalego, a zalego je treba tudi negovati, to je mešati in prebavljati obnožino in med ter pitati žerke. Tega ne zmagujejo mladice, ker jih je premalo, pritegnejo torej k temu delu mlajše pašne čebele. Maloštevilne starejše čebele pa morajo po vodo in, če mogoče še na pašo, odkoder gotovo ne morejo nanesti več nego za sproti. Kmalu bodo te stare revice upehane in zdelane ostale za vedno zunaj panja. Kaj pa potem! Naj še pritisneta pomanjkanje in mraz, obup stre malo družino.

Vse drugače se godi močni družini, tudi taki, ki ima večje plodišče. Delavnih moči je več nego dovolj. Kadar je vreme ugodno, se usipajo čebele kar v curkih iz panja. V nekoliko urah nanesejo vsega dovolj za več dni, potem brez skrbi lahko

čakajo čebele zopet ugodnega vremena. Čeprav pritisne mraz, ne pride kmalu skozi obilni grozd, saj se velika krogla dalje časa ne shladi nego majhna. Preden more mraz do živega panju s takim velikim gnezdrom, postane vreme zopet toplo, in nevarnost je pri kraju.

Iz tega je razvidno, da slabič ne more imeti preostankov na zalogi za svojega oskrbnika-čebelarja, v močni družini pa se pokaže izobilje ob vsaki ugodni paši.

Tretji pogoj je dobra, rodovitna matica. Čebelar ne more vselej spoznati starost matice po njeni vnanjosti, ako je ni nalašč za to po prahi zaznamoval s trajno barvo. Kdor ni tako neroden, da bi vsak teden ves panj razdiral skozi celo poletje, ne ve, ali niso čebele med letom matice preglele. Odstranjevati matice iz panja, ker

so morebiti že dve leti stare, pomeni uničiti marsikatero plemenito, zlata vredno, mlado matico. Matica, ki zalega nepretrgoma, da je pokrita zalega podobna rjavi poskobljani deski, je gotovo vredna priimka rodovitnica. Le one matice, katere imajo kako hromo nogo, je treba odstraniti, tudi ako zalegajo nepretrgoma, ker taka matica težko prekoračuje sate in zaradi tega ne bo nikdar dosti povoljno zalegala.

Prednost matice, ki zalega brez presledkov, pred ono, ki zalega v presledkih, je očitna. Iz tega, kar smo zgoraj navedli, je razvidno, da je spomladno zaleganje omejeno na notranjščino čebelnega gnezda. Ta prostor se izrabí za zaleganje le tedaj popolnoma, ako zaleže matica vsako celico. (Konec prihodnjic.)

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič v Ljubljani.

Posebnost novembra meseca 1926. l. je bila, da je imel zelo visoko toplino zraka, da je bil brez snega in da so čebele ob lepih dneh, ki jih ni bilo mnogo več nego druga leta, pridno prinašale obnožino. Ta pojav so opazovali v Ljubljani, v Novem mestu, pri Sv. Gregorju, v Vržeju, v Virmašah i. dr.

Opazovalnica pri Sv. Gregorju piše: »Ob solnčnem vremenu so posebno v drugi tretjini meseca nekateri panji prinašali obnožino tako živahno kakor spomladi. Kar veselje jih je bilo gledati!« — Novo mesto pa omenja: »Najpridnejše so bile one družine, ki so ob ajdovi paši preglele matico. Te so imele še sredi novembra zalego na dveh satih. Ker se ob preleganju matice v ajdi ni zaleglo zadosti

mladic, so omenjeni panji po naravnem nagonu čutili potrebo, da v pozni jeseni skrbijo za podmladek.«

Poraba zaloge je bila manjša, nego smo jo računali po mnogoštevilnih izletih.

Razpredelnica II.

Mesečni pregled za november zadnjih štirih let.

Leto	Povprečna mesečna		Izlet-nih	Solnč-nih	Dežev-nih	Snež-nih
	poraba dkg	toplina				
1923	53·9	+ 5·9° C	6·6	4·1	13·-	5·7
1924	74·6	+ 4·3° C	7·5	5·5	1·4	1·-
1925	68·1	+ 4·2° C	3·2	4·-	10·6	3·-
1926	62·8	+ 10·2° C	11·-	6·5	12·4	0·3

Umetnih rojev slovenski čebelar ne pozna, pač pa narejenec, ker jih sam naredi. Roje narejati ni nikaka umetnost v strogem zmislu besede, zato je narejen roj nazivati »umetnega« — nezmisel.

Če še tolikokrat izgovoriš besedo med — tvoja usta zaradi tega še ne bodo sladka. (Perzijski pregovor.)

Delo je balzam za kri, delo je vrelec kreposti — modrujejo troti...

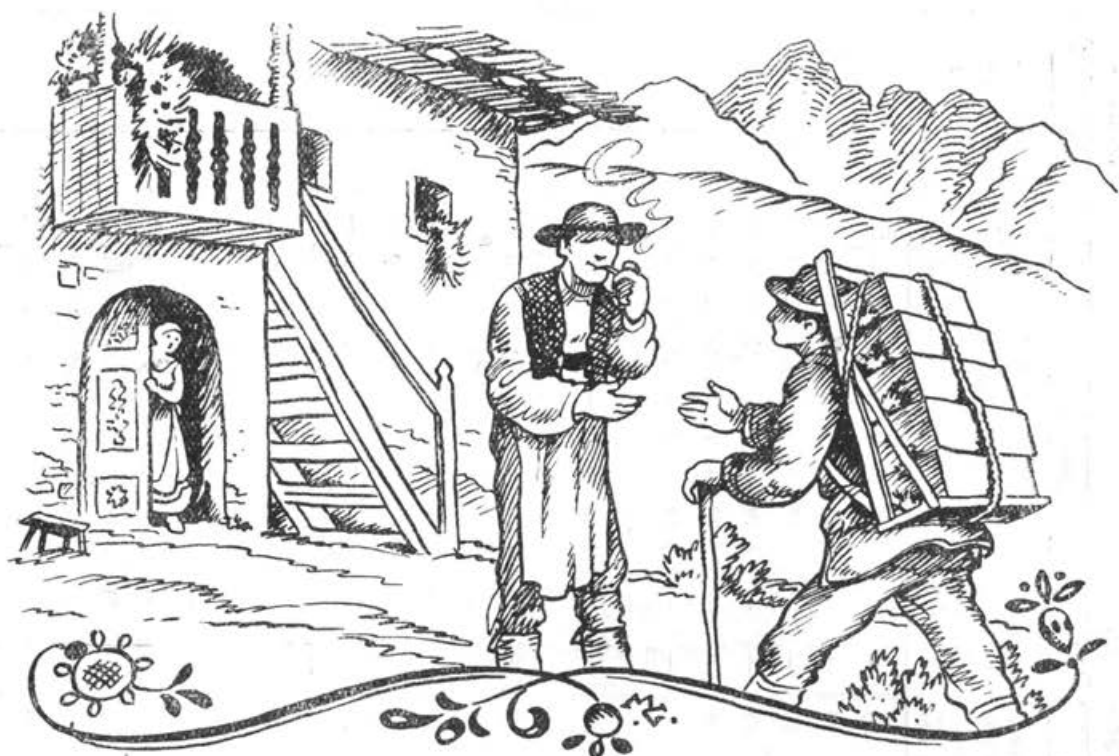
Mesečni pregled za november 1926.

Razpredelnica L

XXX

K r a j (z morsko višino)	Označba opazo- vanega panja	P a n j e n a t e ž i							Toplina zraka				Dni je bilo								
		pridobil v			zgubil v			v mesecu čistih dkg	naj- več pridobil	naj- višja	naj- nižja	srednja me- sečna	izletnih	s snegom	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih			
		1.	2.	3.	1.	2.	3.														
		mesečni tretjini dkg																	pri- dobil	po- rabil	dkg
Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	40	20	—	80	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10 16	19 4	7 4
Vič pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	—	—	—	10	10	20	—	40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	6 17	17 4	9 9
Št. Vid nad Ljubljano (314 m)	A.-Ž.	—	—	—	10	30	10	—	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	12 14	13 10	7 6
Tacen pod Šmarno goro (314 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	120	95	—	215	—	—	—	—	—	—	—	—	—	17 10	12 2	6 —
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	—	—	—	15	30	10	—	55	—	—	—	—	—	—	—	—	—	11 13	17 9	4 13
Vrhnika (293 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4 9	22 5	3 9
Gor. Logatec (476 m)	Amerikanec	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Cerknica (575 m)	A.-Ž.	—	—	—	10	10	10	—	30	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14 18	1 12	16 3 13
Sv. Gregor pri Ortneku (736 m)	A.-Ž.	—	—	—	30	20	16	—	66	—	—	—	—	—	—	—	—	—	16 17	1 12	11 7 18
Struge pri Dobropoljah (416 m)	A.-Ž.	—	—	—	30	45	35	—	110	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14 13	— 23	4 3 18
Novo mesto (180 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	15	5	—	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	19 11	— 10	9 11 11
Hrastnik (250 m)	Gerstung	—	—	—	6	10	10	—	26	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5 11	— 8	10 12 9
Sp. Ložnica pri Žalcu (252 m)	A.-Ž.	—	—	—	10	20	15	—	45	—	—	—	—	—	—	—	—	—	7 9	— 9	19 2 21
Orehova vas p. Marib. (270 m)	Gerstung	—	—	—	20	25	15	—	60	—	—	—	—	—	—	—	—	—	13 10	— 12	16 2 21
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	Dunajski	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Vrže pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	—	—	—	15	35	35	—	85	—	—	—	—	—	—	—	—	—	20 6	— 7	9 14 23
Cezanjevci (182 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	13 10	— 8	21 1 26
Guštanj (398 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4 9	1 15	8 7 18
Sv. Lovrenc na Pohorju (442 m)	Sträuli	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Javornik n. Gor. (553 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4 14	3 14	12 3 6
Rove na Gor. (350 m)	A.-Ž.	—	—	—	10	5	5	—	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10 12	— 18	4 8 6
Virmaše pri Šk. Loki	A.-Ž.	—	—	—	15	15	10	—	40	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10 17	1 17	9 4 19

^{a)} Tehnica ni bila v redu.

Čebelarjeva ženitev.

1.

a lepem Gorenjskem dekleta cveto,
poljubljajo s solncem planine se bele —
v slapovih studenci po stenah drve,
vrše, se kade, kot bi vode gorele.

Matija tam živel je, mlad čebelar,
ki čvrste in zale gorjanke je ljubil,
pri njih vasoval je v srebrnih nočeh
in trkal na srca jim, preden je snubil.

Nad petdeset močnih je panjev imel,
v njih matice mlade in sivo čebelo,
in vsak mu tri roje na leto je dal —
Bog sam blagoslovil njegovo je delo.

V gorah si nevesto je lepo izbral,
kjer češnje belice zore in kostanji,
tam silni so dedje in dobri kot kruh,
tam rajajo svatje po šegi nekdanji.

Iz rožastih zibk se otroci smeje,
in vsaka je mati krotkà mučenica —
So rože na oknih, kjer deklice spe,
sneg lilij na prsih, na licih rdečica.

Tam blizu je Barbara sveta doma,
sosega Mohorja objema z levico —
Na jasni planoti sred pisanih rož
častijo vaščani nebeško devico.

Spomladi, ko cvetla sta resa in glog,
s čebelami šel je na pašo Matija —
Oj, tam za gozdovi je jasa in dom
in smreke pred hišo bršljan se ovija.

»Pozdravljeni, Bog daj, oj oča Anžič,«
je voščil Matija lepo gospodarju —
»Pozdravljen! Glej, bratec čebelic je tu.
Kaj dobrega?« Dal je rokó čebelarju.

»I, slišal sem, da pri vas resa medí,
zato sem prinesel čebele v gostijo —«
»Kaj mar ti za svatbo je treba potic?«
podražil je očka šegavi Matijo.

Ogledal okoli se mladi je gost.
Kot zarja rdeča je v resi planina,
a lepše in slaje rdi in zori
devojka na pragu, Anžičeva Mina.

Smehljala se tiho in gledala le
skrivaj čebelarja je deklica zala,
a njemu zapelo je v prsih srce
in jasa je z logom pred njim zaplesala.

Na cvetnem je holmu postavil panji,
pokazal čebelam planino dišečo,
a ko je odhajal, od Mine dobil
v slovo z rožmarinom je reso rdečo.

In v mislih je tihih ostala doma,
a rada k čebelicam v vas je hodila
in z njimi kramljala in solnčnih je dni
vesela bila, ko je resa medila.

In ko je odcvetla po hribih pomlad,
vzel Mini čebele je pridne Matija,
a pustil v spomin ji najtežji je panj,
kjer je kraljevala devica Marija.

In zopet nosile čebele so med,
se pasle po lipi in detelji beli —
zamišljen sedi čebelarček pri njih
in gleda na reso, na šopek uveli.

V nedeljo popoldne je k Mini na vrt
 sladko prišumela čebelica mala —
 »Si videla danes ga, ali je zdrav?
 Povej mu, da mislim nanj,« ji je dejala.

»Al' name?« Zardela do polnih je las —
 pred njo je obstal in smehljaj se Matija —
 O ptica ti rajska, poj pesem lepo,
 spomladi se roža ljubezni razvija.

O ptica ti rajska, poj pesem lepo —
 po stezi med češnjami zreliimi gresta,
 kako se smehljata, gorita v obraz,
 k oltarju li v mislih ju pelje že cesta?

»Zakaj te nikoli ni k meni biló,
 čakale so rože te rdeče in plave —«
 »Da ne bi iz sanj te veselih budil,
 pošiljal sem ti po čebelah pozdrave.«

»Ko bila bi ptica in pela ves dan,
 ljubezni do tebe nikdar ne izpojem —«
 »Zapisana z zlatimi črkami si
 na vekomaj v srcu globoko tu mojem.«

»In ako čebela bi drobna bilà,
 ti polne bi panje medu nanosila« —
 »Pa jaz bi čebelico zlato ujel,
 da ne bi je veter in mraz umorila.«

»Jaz rada imam te visoko do zvezd
in v zemljo grem s tabo, če to je mogoče —«
»Na konec sveta bi jaz šel za teboj,
kot solnce nebeško poljubil te vroče.«

In z lici na licih sta šla skozi gaj —
pozdravi ju breza — blesteča se vila,
prikloni se jima hrast — gorski orjak —
in v senci sta javorovi ugasnila.

Zapojte, vi logi, studenec šumljaj,
bolj glasno in burno kipi hrepenenje,
visoka do solnca je pesem srca,
ki vriska jo mlado in bujno življenje.

Uspavanko tiho zapoj, sveti gozd,
naj sanjata srečo dva mlada človeka,
pihljajte dišave, vetrovi s planin —
tak hitro mladost in ljubezen poteka.

(Dalje prihodnjič.)

Društvene vesti.

Predavanja. 6. januarja v Predolah pri Grosupljem ob 3 pop. pri g. Jožetu Kastelicu. — 9. januarja na Jesenicah ob pol 3 pop. v osnovni šoli. — 16. januarja v Zagorju ob Savi ob pol 2 pop. pri gosp. Ašiču na Lokah.

Seja načelstva dne 26. novembra t. l. Navzočni gg.: Arko, Bukovec, P. Teodor Tavčar, Josip Verbič, Okorn.

Zapisnik zadnje seje se je prečital in odobril. Izdelovanje panjev. Sklenilo se je, da se dobave razpišejo, kadar bo to potrebno. Na prihodnji seji se bo izvolil sosvet za nakup blaga za blagovni oddelek.

Slučajnosti. Sklenilo se je, da se udeležimo razstave v Pragi. Odobrili so se predlogi, ki jih je stavil g. Bukovec glede razstavnih objektov in glede priprav za udeležbo na razstavi. — Gospod Bukovec je poročal o delih, ki so se izvršila v delavnici za izdelovanje satnic. Poročilo se je vzelo na znanje in se sklenilo, da se napravi z g. Bukovcem najemninska pogodba. Nadalje je poročal g. Bukovec o čebelarškem muzeju. Odobril se je nakup steklenic za zbirko medu. Nekega rokopisa g. Čebularja društvo žal ne more prejeti, ker pesnitev ne more zalagati. Nadalje je g. Bukovec predlagal, naj se začne z izdajo ponatiskov iz »Slov. Čebelarja«. Da se prihranijo stroški za tiskanje strokovnih brošur, naj bi se tvarina najprej objavila v listu, obenem pa ponatisnila. Tajniku se je naročilo, naj na prihodnji seji poroča, koliko

bi stal ponatis. Ker še nimamo prikladnega cedilnika za med za manjše obrate, se je sklenilo, naj se gosp. Bukovec informira, koliko bi stal vzorec takega cedilnika. Gosp. profesor Verbič je poročal o opazovalnih postajah. Sklenilo se je, da se postaje ustanove v krajih, kakor se je sklenilo v prejšnjih sejah. Do prihodnje seje naj se predlože tudi ponudbe za tiskanje lista za leto 1927.

Jože Okorn, tajnik.

Seja načelstva dne 16. decembra t. l. Navzočni gg.: Arko, Bukovec, Mesar, Okorn, P. Teodor Tavčar, Verbič Ivo, Verbič Josip, Žnidaršič.

Zapisnik zadnje seje se je prečital in odobril.

»Slov. Čebelar«. 1. številka se pošlje vsem starim naročnikom. Tiska se v 2500 izvodih. Za leto 1927 se list odda v tisk Jugoslovanski tiskarni kot najcenejši ponudnici. Glede ponatiskov člankov za čebelarstvo knjižnico se je sklenilo, da načelstvo ta predlog v načelu sprejme. Knjigoveznici naj se naroči, naj izvodov za inozemstvo ne zvija tako kakor doslej.

Tajnikovo poročilo. Tajnik je poročal o delu, ki ga je izvršil od zadnje seje. Poročilo se je odobrilo. Ker se sklep občnega zbora o pridelitvi članov podružnicam ne ujema z društvenimi pravili, je neveljaven. Zaradi tega se je sklenilo, da se z ozirom na § 20. društvenih pravil podružnicam prispevki za člane ne izplačajo, ampak da se jim javijo samo

člani-naročniki, katere naj za leto 1927 pozovejo, da plačajo članarino pri podružnicah. Ta sklep naj velja tudi za bodoče. Na prihodnjem občnem zboru naj odbor predlaga izpremembo § 20. društvenih pravil v tem smislu, da bodo čebelarji, ki plačajo članarino naravnost tudi člani društva, ne pa, kakor je to sedaj, samo naročniki »Slov. Čebelarja«.

Blagajnikovo poročilo. Blagajnik je poročal o stanju društvene blagajne. Poročal je tudi, da je mestni magistrat upošteval našo prošnjo za odpis prirastkarine ter da nam je odpisal znesek 4951 Din. Načelstvo je z zadovoljstvom vzelo to poročilo na znanje in sklenilo, da se izreče g. komisarju pismena zahvala. Blagajnikovo poročilo se je odobrilo.

Slučajnosti. Tajnik in urednik sta poročala o pripravah za razstavo v Pragi. Ko dobimo odgovore od »Zveze« ter od Češkega Svaza, bo društvo povabilo znane čebelarske tvrdke in čebelarje, naj se tudi udeleže razstave. Glede malih kruhkov se je naročilo tajniku, naj pri izdelovalcih poišče o modelih in o približni ceni. Gosp. Bukovec je poročal nato o čebelarski šoli. Poročilo je vzelo načelstvo na znanje. — Gosp. Ivo Verbič je predlagal, naj se vodijo v bodoče blagajniške knjige po kontih, ker sedanji način knjigovodstva ni pregleden. Sklenilo se je, naj g. Ivo Verbič uredi to zadevo z g. blagajnikom. Pri prihodnji seji naj se obravnavajo tudi cene v blagovnem oddelku. Glede predlogov se je sklenilo, naj vsak gospod, ki predloži kak predlog, obenem predlaga tudi rešitev (izvedbo) svojega predloga. Določilo se je, da se vrše seje načelstva redno vsako prvo sredo v mesecu, če je pa na ta dan praznik, pa pri-

hodnji dan. Prihodnja seja načelstva bo torej dne 5. januarja 1927. Jože Okorn, tajnik.

Iz »Zveze čebelarskih društev«.

Upravi »Zveze« je čast, da obvesti društvenike o tem, kar je ukrenila doslej zaradi izposlovanja sladkorja za prehrano čebel.

Na prošnjo »Zveze«, ki jo je vložila že dne 7. avgusta t. l., je dobila od ministrstva za kmetijstvo in vode odgovor (z dne 8. septembra t. l., št. 38.454), da ne razpolaga z nikakim kreditom za dovoljevanje podpor in da s takim kreditom razpolaga ministrstvo za notranje zadeve.

Zveza je bila tudi obveščena, da je gospod minister za kmetijstvo predlagal finančnemu ministru, naj se v državnih sladkornih tvornicah osvobodi sladkor državne trošarine in odstopi čebelarjem po tvorniški ceni, minister za notranje zadeve pa nakaže denarno pomoč, da čebelarji plačajo trošarino, ako bi finančni minister sladkorja ne mogel osvoboditi trošarine.

Tudi »Zveza« je večkrat prosila finančno ministrstvo in ministrstvo za notranje zadeve pomoči — ustno in pismeno, pa povsod ji je bilo rečeno, da finančni zakon ne dopušča tega, kredit za podpore je bil pa razdeljen med poplavljenice.

Zvezi je preostala še edina pot, da se obrne do narodne skupščine in prosi, naj sklene, da je sladkor za prehrano čebel osvobojen trošarine. Prošnjo smo včeraj (23. oktobra 1926) odposlali.

Pošiljamo bratske pozdrave!

M. R. Maksimović, **Svetozar K. Gjorgjević,**
tajnik. predsednik.

Vesti iz podružnic.

Podružnica Zg. Dravsko polje ima občni zbor dne 6. januarja 1927. l. (na sv. Treh kraljev dan) v restavraciji g. Antona Lobnika. Začetek ob 10 dopoldne. Vabljeni so vsi člani, pa tudi nečlani. Obenem se bo pobirala članarina za leto 1927. — Prosim polnoštevilne udeležbe.

J. Rudolf, tajnik.

Podružnica v Račni bo imela občni zbor dne 6. januarja ob 3 pop. pri g. Jožetu Kastelicu v Predolah.

Podružnica v Zagorju ob Savi bo imela redni občni zbor dne 16. januarja 1927. l. ob pol 2 pop. pri g. Ašiču na Lokah. Spored običajen. Obenem se bo pobirala članarina za poslovno leto 1927. Članstvo bo imelo priliko poslušati g. predavatelja Okorna iz Ljubljane. K obilni udeležbi vabi vse člane z željo, naj vsak privede najmanj enega novega. Odbor.

Podružnica Slov. čebelar. društva v Črnomlju bo imela redni občni zbor dne 6. januarja 1927 po osmi sv. maši v prostorih osnovne šole.

J. Kastelic, tajnik.

Čebelarska podružnica za Ptuj in okolico bo imela redni občni zbor v četrtek dne 6. januarja 1927 ob 10 dop. v šoli na Bregu po običajnem sporedu. K polnoštevilni udeležbi vabi odbor.

Podružnica na Krki bo imela redni občni zbor dne 6. januarja 1927. l. takoj po prvi sv. maši v prostorih g. Lovro Bregarja na Vidmu h. št. 12. Obenem se bo pobirala tudi članarina za l. 1927. Vsi člani in vsi, ki se za stvar zanimajo in žele pristopiti k podružnici, naj pridejo, da si naroče »Slov. Čebelarja«. Vabimo tudi tiste, ki se odtegujejo podružnici in ki rajši naročijo »Slov. Čebelarja« naravnost pri osrednjem društvu, da je le podružnica oškodovana za 5 Din. To bo pa odslej dalje drugače, ker bo osrednje društvo vse direktne člane zavrnilo na podružnice, kamor spadajo. Torej agitirajte, da bo udeležba obilna. Vsak član naj privede vsaj enega novega. Odbor.

Podružnica na Dolskem. Občni zbor bo dne 6. januarja 1927. l. ob 1 pop. pri predsedniku v Petelinjah z običajnim sporedom. Pridite gotovo vsi člani! Predsedstvo.

Jeseniška podružnica. Občni zbor bo dne 9. januarja 1927. l. ob pol 15 na osnovi šoli na Jesenicah. K obilni udeležbi vabi odbor.

Podružnica v št. Jurju ob juž. žel. Redni letni občni zbor se iz raznih razlogov ne bo mogel vršiti dne 6. januarja, ampak dne 9. januarja ob 9 dop. v ljudski šoli na deški strani. Takrat se bo pobirala tudi članarina. Zanesljive udeležbe vseh članov in tudi nečlanov pričakuje in želi odbor.

Podružnica za Celje in okolico. Na občnem zboru, ki se je vršil dne 10. oktobra 1926 so bili v odbor izvoljeni gospodje: za predsednika Slavko

Rajc, za namestnika Martin Mastnak, za tajnika Josip Močan, za odbornike Martin Rebov, Martin Vidic, Ivan Kodela, za delegata pa Martin Perc. Josip Močan, tajnik.

Podružnica v Kranju. Redni občni zbor bo na dan sv. Treh kraljev dne 6. januarja 1927. l. ob 14 pop. v gostilni J. Ručigaja v Kranju po običajnem sporedu. K obilni udeležbi vabi odbor.

J. Ručigaj.

Vrhnjska podružnica ima v nedeljo dne 2. januarja ob 3 pop. pri g. Turšiču (Kosu) občni zbor.

Podružnica v Vojniku. Redni občni zbor bo v nedeljo dne 2. januarja 1927. l. z običajnim sporedom ob 8 v osnovni šoli.

Drobiž.

Avgust Bukovec.

Za napredek hrvatskega čebelarstva? Zagrebška »Pčela« je začela priobčevati naslove dobaviteljev matic tujih pasem. Za sedaj se je zadovoljila z italijanskimi in kavkaškimi, upamo pa, da ne bo pozabila na afriške, indijske in druge slovite pasme, pa na ameriške »zlatice« z 2 cm dolgim jezičkom... Ni dovolj, da rastejo pri nas novi sistemi panjev kakor gobe po dežju, sedaj naj začnemo uvažati še tuje, slabše čebelne pasme. Ali naj smatramo priobčevanje dobaviteljev tujih pasem za posledico izvajanj g. Schneiderja o »degeneraciji« naše pčele? Gospodje okoli »Pčele«, nikar s tem dalje, se boste čez čas bridko kesali!

Jelov med kaj naglo nategne vodo in se potem skvari (skisa). Letos sem napolnil nekoliko steklenic s takim medom in jih pustil čez noč odprte v čebelnjaku. Drugi dan sem opazil, da je med z vrha pljuskal kakor voda. Zadostovalo je nekoliko ur, da se je nasrkal vlage, pa bi se bil skisal, da nisem tega pravočasno opazil. Baš jelov med ima največ te lastnosti, da nateguje vlago iz zraka. Zato ga moramo spravljati v dobro zaprtih posodah in v suhem prostoru.

Prezgodno cvetje. Preteklega mesca (decembra 1926) je začela po Gorenjskem cvestiti resa. Čebele ne bodo imele od nje ničesar, ker je zaradi hladu ne morejo obletavati. Mehko vreme utegne to izvrstno pašo pokvariti, ker ne bo cvetja takrat, kadar bi čebele lahko brale. (Medtem smo dobili sneg! Op. pis.)

Češnje utegnejo spomladi zelo cvestiti, ker so za cvet lepo zasnovali. Pa kaj, ko je vse odvisno od raznih če in če.

Ali moramo pohabljenno matico odstraniti? To vprašanje bega marsikakega začetnika. Odgovor je lahek: Vse je odvisno od tega, koliko je pohabljen. Pohabljen krila ne pomenijo ničesar. Matice z eno hromo nogo ne zavržem, če vidim, da svojo nalogo vestno vrši. Dokler je zalega lepa, strnjena in jo je

dovolj v panju, to se pravi, da je v pravem razmerju z močjo panja, mi niti na misel ne pride, da bi pohabljenno matico odstranil. Zamenjali bomo torej le tiste pohabljene matice, ki jih hiba ovira pri zaleganju.

Kako spravimo sate z obnožino? V panju se taki sati nikdar ne skvarijo, ker čebele svoj »kruhek« po svoje neгуjejo. Zato moramo paziti, da ostanejo sati, če le moremo, čez zimo v panju. So pa leta, ko preostajajo obnožnati sati. Zlasti kadar so, čebele imele bogato bero na pravem kostanju, najdemo jeseni v mediščih sate, ki so popolnoma zaneseni z obnožino. Mnogokrat opazimo to šele pri odkrivanju satov. Čim to opazimo, denemo sat na stran, ne da bi ga odkrili. Plast medu, ki pokriva obnožino, jo najbolje čuva, da ne plesni. Ako smo pa prisiljeni spraviti suhe obnožnate sate, jih poštipajmo nekoliko s sladkorno moko, pa se niti, da bi se do spomladi obnožina skvarila.

Poceni kadilo za meh je suh, trdel les, zlasti od vrb. Gori rad, ne smrdi preveč in ga lahko dobiš zastoj.

Uporaba kartonov v panjih se zelo obnese. Jeseni, ko zazimljamo čebele, ostržimo dno raznih voščenih mostičkov, ki so jih čebele čez leto napravile, da laže dosežajo z dna satje. Nato potisnemo pod satje karton, na katerem se čez zimo lovi vse, kar pada iz čebelnega gnezda: mrtve čebele, matica, drobci od pokrovcev, strjen med, pa tudi prva zalega večje, če je bila zima mila. Spomladi po prvem trebežu potegnemo kartone iz panjev, natančno pregledamo, kaj na njih leži, jih nato osnažimo in spravimo. S kartoni si prihranimo mnogo dela in nepotrebnega vznemirjanja čebel.

Kartone si lahko vsak čebelar sam napravi. Kupi naj lepenke — ni treba predebele! —, napoji jo dvakrat z lanenim oljem in dobro posuši, pa je dobra za uporabo. Namesto lepenke lahko uporabljamo kak posebno močen,

papir. Lepenko moramo zlasti po robih dobro napojiti, ker jo čebele tam najprej načno.

Ali smemo zaležen sat na glavo v panj postaviti? So čebelarji, ki hočejo, da čebele pritrde sat ne le zgoraj in ob straneh, marveč tudi spodaj, češ, da je potem bolj trden za prevažanje in večji. Pa so začeli pri prestavljanju vse zaležene sate postavljati narobe. Slabe posledice se niso pokazale, posebni uspehi pa tudi ne. Za svojo osebo ne delam tega, ker že vem, zakaj čebele tako nerade pritrde sat na spodnjo letvico. Da laže prehajajo z ene strani sata na drugo, puščajo med spodnjim robom sata in spodnjo letvico toliko prostora. Tudi je spodnji rob satja zaokrožen, da matica in čebele laže lazijo z ene na drugo stran. Čebele, zlasti pa matica, kaj nerade zapuščajo satje in smatrajo spodnje letvice satnikov za dno. Pustimo jim njih naravne prehode! Nikar ne eksperimentirajmo preveč! — Če se v panju s kakršnegakoli vzroka satje posede (odtrga), takrat pa brez skrbi obrnimo sat narobe, da ga bodo čebele pritrdele. Jeseni ne smemo satov v plodišču za nobeno ceno obračati.

Darila za čebelarški muzej. Končnice sta darovala gg. Anton Sodja in Razinger na Blejski Dobravi, prvi 3, drugi 2. Tudi pesnik Oton Župančič je daroval krasno končnico. Iskrena hvala!

Končnice panjev prepleskajmo vsakih 4 do 5 let. Najboljše barve za to so siva, rjava, temnejša zelena in kromova. Barvam moramo primešati dovolj firneža in nekoliko terpenina ter sikativa. Pazimo zlasti, da nam trgovec ne obesi slabega firneža! Barva se bo potem vedno prijemala rok.

Negujmo pločevinasto posodo za med! Kadar jo izpraznimo, jo dobro izplaknimo s toplo čisto vodo in skrbimo, da se na solnci prav dobro posuši. Kadar ni solnca, jo moramo postaviti na toplo peč ali pa na štedilnik. Nato jo s suhim žaganjem nalahko odrgnemo in zbrišemo s čistimi krpami. Spraviti jo moramo v popolnoma suhem prostoru. Megla in vlaga posodo naglo porjavita. — Vnanjo stran lahko popleskamo z dobro sivo barvo (dvakrat), pa bomo imeli mir pred rjo. Posode odzunaj mnogo prej rjave nego odznotraj.

Dobra posoda je draga, zato pazimo nanjo, da nam bo dolgo rabila.

Vpliv starosti satja na barvo medu. Nekateri čebelarji trdijo, da svetel med v starem satju potemni. Pred dvema, tremi leti je pri nekem čebelarškem predavanju izobražen če-

belar z vso odločnostjo trdil, da staro satje na barvo medu zelo vpliva in da so primorski čebelarji baš zaradi tega začeli uporabljati v medišču samo mlado satje. Napravil sem potem več vestnih poizkusov in nesporno dognal, da satje prav nič, pa prav nič ne vpliva na barvo medu. Čebele povoščijo prazne celice iznova, preden jih zaneso z medom. Kako naj torej med barvo od starega satja nategne? Poizkušajte in poročajte o uspehih!

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Mnogo tvarine je zaostalo in pride sčasoma na vrsto. Gg. sotrudnike prosimo potrpljenja. Vsem sotrudnikom! Vse, ki nam pošiljajo kakršnekoli spise: članke, poročila, vabila, razne vesti, prosimo, naj jih pišejo razločno in samo na eni strani. Kadar prejmejo »Čebelarja«, v katerem je kak njih spis, naj ga prečitajo, da vidijo, v kaki obliki smo ga priobčili, in se pozneje ravnaajo po tem. Mi se trudimo, da podajemo vse, kar prinaša »Čebelar«, v lepi slovenščini, naj torej tudi naši sotrudniki stremijo po pravilnosti jezika. — Gospod Joci! Prosim, vrnite nam rokopis in preskrbite prav natančne risbe za klišeje. Omejite se na najpotrebnejše. Pozdrav!

LISTNICA TAJNIŠTVA.

Kakor je razvidno iz zapisnika seje načelstva, ki se je vršila dne 16. decembra t. l., se podružnicam ne bodo izplačali prispevki za prideljene člane. Podružnice naj smatrajo obvestilo o prideljenih članih za opozorilo, katere člane še lahko pridobe.

Glede na to, da je treba 2. številko pravočasno odposlati, opozarjamo vse podružnice, naj najkasneje do 8. januarja odpošljejo imenike članov in pa članarino. V tem pogledu se ravnaajte po navodilih okrožnice. Če še niste sklicali občnega zbora, storite to takoj, obenem pa se prijavljajte tudi za predavanja in tečaje.

LISTNICA UPRAVNIŠTVA.

Današnji številki smo priložili položnice vsem direktnim naročnikom. Tudi onim, katerih imena smo sporočili podružnicam. Te naj poedince pozovejo, da plačajo članarino po podružnicah. Glede na ugodnosti, ki jih imajo od podružnic, opozarjamo vse direktne naročnike, naj se odzovejo pozivom podružnic. Če pa jim to ni mogoče, naj se pa poslužijo priložene položnice. Članarina znaša za tekoče leto za tuzemstvo 40 Din, za inozemstvo pa 45 Din.

Novim članom pošljemo 1. številko skupno z drugo.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo
v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

P r e d m e t	Cena	
	Din	p
A.-Ž. panj na 10 satnikov	280	—
A.-Ž. panj na 9 satnikov z verando	325	—
Isti na 10 satnikov	350	—
Baloni za 1 liter Din 8—, z odprtim podstavkom vred	16	—
Baloni z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Barva za matice	14	—
Begalnice	10	—
Brizgalka za roje	160	—
Čistilnik za med z dvojnim sitom, iz zelo močne pločevine, emailiran	130	—
Deska za pritrdjevanje satnic	6	—
Doza za 25 kg medu, iz fine pločevine	40	—
Doza, leseni obod, za pošiljanje po železnici	12	—
Euskol (zavitek)	8	—
Garnitura za vdélavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	30	—
Kadilniki po Din 85—, boljši	90	—
Kapa čebelarska (s tkanino) Din 45—, žimnata	46	—
Klešče za A.-Ž. panje	34	—
Klešče za gorko stavbo	26	—
Kolesce za vtiranje žice, navadni 16—, boljši	20	—
Kozica, zaklopna, za odlaganje satnikov s čebelami	33	—
Luknjač za okvirčke	56	—
Matičnice (kletke) raznih vrst od 2 do 13 Din	—	—
Iste z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	3	—
Mreža, žična, za okna (pocinkana), kvadratni meter	40	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	100	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Odvijač za vijake	3	—
Okvirčki za A.-Ž. panje (nezbiti), za komad	1	75
Pajčolani po Din 30—, oziroma Din 34—, z žimnatim vložkom	46	—
Pitalnik za A.-Ž. panj iz bele pločevine	18	—
Pipe čebelarske (pihalnik)	70	—
Posode za med, pločevinaste, à 4 kg	12	—
Iste za 55 kg	200	—
Posoda, glej doza za 25 kg	40	—
Ista (lesen sod) za 50 kg	50	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z vodo, navaden	8	50
Razpršilnik za steklenice, zelo učinkovit tudi za vrtno porabo	30	—
Razstojišča, pločevinasta, namesto kvačič za 9 ali 10 satnikov	2	—
Rešetka, matična, močna (domačega fabrikata) za 1 panj	12	—
Rešetka, nemškega fabrikata, m ²	150	—
Rešetka najfinejša, sestavljena iz palčic 34 × 15 cm	18	—
Rokavice čebelarske	80	—
Samokadilnik »Vulkan«	125	—
Sipalnik, lesen, za A.-Ž. panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Sito za čiščenje medu (pločevinasto)	20	—
Svetiljke za zalivanje satnic	53	—
Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	50
Strgulja za snaženje A.-Ž. panjev	10	—
Šablona, jeklena, in zabijač (priprava za pritrdjevanje kvačič)	24	—
Ščetica za ometanje čebel	8	—
Šilo za vrtanje luknjic	3	—
Tehtnica	1150	—
Točilo za med, najnovejšega sestava, pločevinasto, za 3 satnike 27 × 41 cm in email	1120	—
Točilo za med z bronastim okriljem in emailirano	1220	—
Točilo za 10 okvirjev obojestransko (za velike obrate)	3580	—
Topilnik s svetiljko in žličko za lepljenje satnic	50	—
Topilniki za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	28	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski, enostranski	2	—
b) isti, dvostranski	3	—
c) leseni (Trinkov sestav) s peresom	1	50
Žica, v klobčiču, dkg	—	40

GOSPODARSKE KNJIGE

Janša, Nauk o čebelarstvu.

Tretja izdaja. Priredil Frančišek Rojina. Z dodatkom Albertijev-Žnideršičev (A.-Ž.) panj. M. Humek. Din 24.—.

Humek, Praktični sadjar.

Zbirka najvažnejših sadjarskih nauk, pojasnjena s 24 barvnimi prilogami in 92 slikami v tekstu. Vezana Din 120.—.

Slovenska kuharica.

Priredila S. M. Felicita Kalinšek. Velika izdaja s slikami v besedilu in 33 barvnimi tabelami v naravnih barvah. Sedma izdaja. Vezana Din 220.—.

Sadje v gospodinjstvu.

Kratek navod o ravnanju s sadjem, o domači sadni uporabi in o konserviranju sadja in zelenjadi. Za gospodinje in dekleta prir. M. Humek. Pojasnjeno s 13 barv. prilog. in 42 slik. 30 Din.

Gospodinjstvo.

Navodilo za vsa v domačem gospodinjstvu važna opravila. Priredila S. M. Lidvina Purgaj. S 156 slikami. Zdravstveni del spisal dr. Franc Dolšak. Din 40.—.

Nasveti za hišo in dom.

Za vsako gospodarstvo in gospodinjstvo veljavna in koristna knjiga. Priredil I. Majdič. Din 32.—, vezana Din 48.—.

Sadno vino ali sadjevec.

Navod, kako ga izdelujemo in kako z njim ravnajmo, da dobimo okusno in stanovitno pijačo. Z 42 pod. Sestavil M. Humek. 20 D.

Breskev in marelica.

Navodilo, kako ju vzgajamo in oskrbujemo. Z 22 slikami in 2 barvnimi tabelami. Sestavil M. Humek. Din 12.—.

Naše gobe.

Navodilo za spoznavanje užitnih in strupenih gob. S 75 barvnimi tabelami. Sestavil Ante Beg. Slike izvršil Dragotin Humek, ravnatelj meščanske šole. Vezano Din 100.—.

Kubična računica

v novi meri s pridejano naštevanko do 100. Pregledna in praktična strokovna knjiga za posestnike in lesne trgovce. Sestavil Janko Dolžan. Vez. Din 30.—.

Računar

v kronski in dinarski veljavi. (Hitri računar.) Vezan Din 30.—.

Zemljepisni atlas

kraljevine SHS. Izdalo društvo slovenskih profesorjev. Sedem podrobnih zemljevidov. Izvršil ing. Viktor Novak. Din 48.—.

Slovenci.

Zemljepisni, zgodovinski, politični, kulturni, gospodarski in socialni pregled. Napisal Fran Erjavec. Vezan Din 60.—.

Gospodarska geografija.

(Zgodovinski razvoj trgovine in prometa. Naravni pogoji in človek. Produkcija. Trgovina. Promet in njegova sredstva.) Sestavil dr. Vinko Šarabon. Vezana Din 48.—.

Parni kotel.

Navodila kurjačem, posestnikom parnih kotlov itd. Spisal ing. Gvidon Gulič. Din 30.—.

Ojačen beton.

Učna knjiga za stavbne šole in stavbne obrtnike. I. del. Izračunavanje konstrukcij za visoke stavbe iz ojačenega in neojačenega betona. Spisal ing. Jaroslav Foerster. Din 30.—.

Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani